

ŠTAKORI

Slični su mišu i dožive oko 5 godina, a po prehrani su svejedi. Nikad ne povraćaju. Kao kućni ljubimci drže se od 19. stoljeća. Štakori često žive na staništima blizu ljudskih naselja, ili u naseljima i domovima ljudi, usred obilja hrane. Katkad čine štetu. Podatak da je izazivač (crne) kuge bakterija *Yersinia pestis*, koja živi u buhama

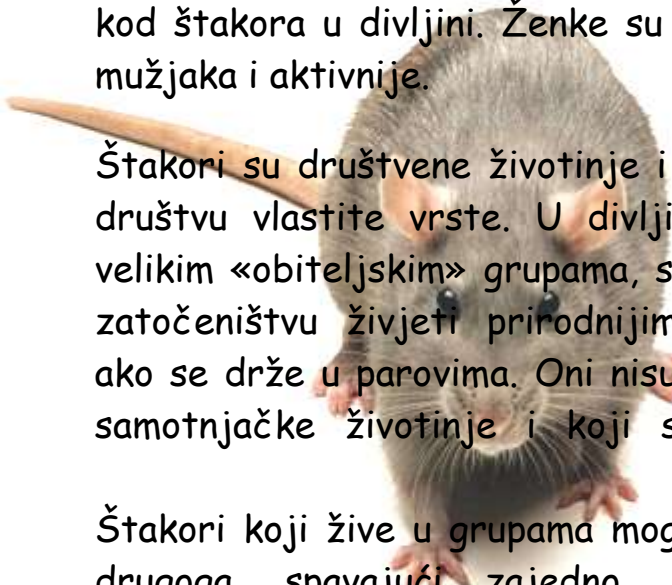
parazitima crnog štakora, i da štakori mogu biti prenositelji još nekoliko ljudskih parazita, čini štakore i higijenskim problemom stanovništva, posebno u velikim gradovima, gdje često žive u kanalizacijama.

Mogu se držati i kao kućni ljubimci (obično se drže smeđi štakori). Inteligentni su te se vole igrati

igračkama, a ponašanje im nije isto kao i kod štakora u divljini. Ženke su manje od mužjaka i aktivnije.

Štakori su društvene životinje i uživaju u društvu vlastite vrste. U divljini žive u velikim «obiteljskim» grupama, stoga će u zatočeništvu živjeti prirodnijim životom ako se drže u parovima. Oni nisu kao sirijski hrčci, koji su prirodno samotnjačke životinje i koji se iz tog razloga drže odvojeno.

Štakori koji žive u grupama mogu se zabavljati natjeravajući jedan drugoga, spavajući zajedno, boreći se za hranu, hrvanjem, komuniciranjem, formiranjem prijateljstava i generalno, ponašajući se kao mala djeca na igralištu. Ako jedan štakor želi mir i tišinu može se

jednostavno povući i spavati sam, ako želi društvo, prijatelji su uvijek blizu. Sve u svemu, ima puno više opcija nego od štakora koji je sam, koji može samo spavati ili sjesti i čekati ljudsku pažnju.

Štakori se upotrebljavaju i kao likovi u crtićima.

Broj štakora se na nekim područjima Britanije povećao za 60 posto, a stručnjaci pokušavaju utvrditi o kojem je stupnju mutacije riječ.

U kanalizacijama, starim i napuštenim kućama u gradovima i selima u Velikoj Britaniji pojavili su se super štakori otporni na otrove. Znanstvenici su upozorili kako je broj štakora porastao jer su te životinje genetski mutirale i imune su na otrove, piše *Guardian*.

Neki vjeruju da je takva otpornost nastala kad su majke počele hraniti mladunce štakora otrovom te je tako ojačan njihov imunitet.

Međutim, stručnjaci sa Sveučilišta Huddersfield smatraju da je imunost rezultat genetske mutacije. Robert Smith, jedan od vodećih britanskih

stručnjaka, kaže kako su mutacije kod štakora zabilježene na području Hampshirae, Berkshirea, Oxfordshirea, Swindona i Bristola.

Osim toga, takvi imuni štakori pronađeni su i u istočnom Yorkshireu, ali se smatra da su mutirali na drugačiji način od onih u južnoj Engleskoj.

U Yorku se tako broj štakora udvostručio, u Exteru ih ima 66 posto više nego prijašnjih godina, a u Salfordu je zabilježen porast broja tih životinja za 40 posto.

- Kontaktirao sam ljude koji ih uništavaju i znaju što rade kad upotrebljavaju pištolje i klopke. Međutim, to nije dovoljno u slučaju najezde štakora - kaže dr. Smith.

Pripremio: LEONARD BERIŠIĆ, 6.c

